

L'essencialitat del Heavy Metal

Natàlia Motos i Vallverdú
Historiadora

EL *HEAVY METAL* ÉS UN GÈNERE MUSICAL I UNA manifestació sociocultural que nasqué a finals de la dècada dels 60 a Anglaterra i als Estats Units, de forma paral·lela.

El context històric en el qual va aparèixer es trobava immers en una revalorització de les llibertats i en una clara oposició contra el sistema, manifestada bàsicament pels joves estatunidencs i europeus. Les arrels d'aquest moviment es troba a França, en els mesos de maig i juny de 1968, amb el tancament estudiantí a Nanterre el 2 de maig; aquest fet comportà l'aixecament de la policia el dia següent a la Sorbona, i nombroses barricades al carrer amb una gran quantitat d'enfrontaments, la qual cosa també provocà la solidarització per part dels sindicats amb els estudiants. L'antirracisme, la llibertat sexual, el feminisme i l'ecologisme, són alguns dels trets principals que promulgava.

El gènere musical denominat *heavy metal*, o més recentment també designat amb el terme *metal* a causa de la gran varietat d'estils que se n'han derivat, es troba

integrat per un codi bàsicament sonor, tot i que els trets visuals també són molt importants en la transmissió del missatge que les bandes volen transmetre.

La potència, la força, l'energia i la transgressió, són les seves principals característiques; i aquestes es materialitzen a través dels instruments: el baix i la bateria, la veu solista acompanyada pels corus, i una o dues guitarres comuniquen tots aquests trets que hem esmentat. El teclat, és un instrument que s'ha anat incorporant més recentment, i en molts casos no ha estat ben acceptat pels oients, ja que el so que se'n deriva és delicat i atmosfèric, allunyant-se de l'essencialitat del *heavy metal*.

Pel que fa a la primera banda pròpiament *heavy metal*, hi ha varies teories, però principalment es tendeix a creure que fou Led Zeppelin o Black Sabbath. Segons la sociòloga Deena Weinstein, en els primers àlbums de Black Sabbath ja es manifesten totes les característiques del seu codi. Aquest codi prové primordialment del blues.

El mot *heavy metal* fou utilitzat per primera vegada a Gran Bretanya l'any 1971, per denominar aquesta música. Però als EUA no tingué una bona acceptació, i preferiren designar-la amb la paraula *hard rock*; bandes com Kiss o Aerosmith, en foren les principals precursors americanes.

Existeixen precedents a aquestes bandes: Steppenwolf i Iron Butterfly; tot i que no tenen les plenes característiques del *heavy metal* són bàsiques per a la seva constitució.

La NWBOHM (New Wave of British Heavy Metal), és el període "daurat" del *heavy metal*, emmarcat per una enorme proliferació de bandes britàniques, produïda entre els anys 1979 i 1981. Iron Maiden n'és la banda representant, i la que ha influït en gran quantitat de bandes posteriors. La seva influència s'ha manifestat pel que fa a la seva estètica i en referència al seu llenguatge basat en el món mitològic i en els dos eixos oposats: el Bé i el Mal.

Posteriorment a aquest període es produí una fragmentació en dues branques: per una banda, el *lite metal*, que seguia característiques melòdiques -la banda Van Halen n'és una de les bandes més representatives-; i per una altra, el *trash metal*, de característiques rítmiques -Metallica n'és una de les bandes que el representen-. A partir d'aquests dues branques, se n'han derivat moltes més. Cal dir, que el *trash metal* ha esdevingut un subestil dins del *metal extrem*, ja que s'ha considerat que aquest terme defineix més bé les característiques de tots els subestils

Actuació en directe de METALIUM

El mot *heavy metal* fou utilitzat per primera vegada a Gran Bretanya l'any 1971, per denominar aquesta música. Però als EUA no tingué una bona acceptació, i preferiren designar-la amb la paraula *hard rock*; bandes com Kiss o Aerosmith, en foren les principals precursors americanes.

que s'han conformat seguint el seu fonament basat en el ritme.

Dins el *metal*, hi ha una gran varietat temàtica. Podem trobar bandes que tracten l'aspecte carnal, com la major part de bandes nordamericanes, com per exemple Kiss; bandes de *metal extrem* que basen el seu missatge en temes crus i foscos, molt arrelats a una crítica social més directa; o fins i tot bandes europees de *power metal* o *metal clàssic*, com poden ser Blind Guardian o Metalium, que tendeixen a tractar temes de caire mitològic o fantàstic.

Dins del tema mitològic i fantàstic són interessants els treballs de les bandes Metalium i Virgin Steel. Metalium, és una banda sorgida l'any 1999, que tracta el tema dels elements primordials i ho relaciona amb la pròpia lluita interior; és a dir, amb l'essencialitat del *heavy metal*. Els trets nòrdics, basats en la lluita i la força, manifestats ja en obres tan primigènies com l'*Elder Edda*, es perceben en les lletres de les seves cançons. Actualment, tot i que hi ha hagut algun canvi en la seva formació, els seus components són: Henning Basse, a la veu; Lars Ratz, al baix; Matthias Lange, a la guitarra; i Michael Ehre, a la bateria. Un dels temes que millor reflecteixen aquest esperit nòrdic és "Stygian Flames", del seu segon disc anomenat *State of triumph – Chapter two*.

Stygian Flames

Possessed by the fire within me
Only a pure heart survives
Stygian flames
Strike
Don't fight
True virtue keeps my way to see
Walk without fear through the wall
Stygian Flames
Clearer
The gift from the gods,
Fire in the warriors soul,
Origin of strenght and desire
Time
Getting near
I can hear
Low rumbles fighting with light
Split wicked fingers
Race down to this place
The heat of it chinning my face
Strike

Blast bright
Endows me with sight of white heat
Beware
Craft of the flames,
Respect it or suffer defeat
Strong
Through the flames,
There's no pain,
My defence is sealed
Enforcing my armor
With power immortal
Animus path is revealed
Strike
Blast bright
Possessed by the fire within me
Only a pure heart survives
Stygian flames
Strike
Don't fight
True virtue keeps my way to see
Walk without fear through the wall

Virgin Steele, tot i ser una banda nordamericana, reflecteix l'esperit mediterrani. Nascuda l'any 1982, els músics que la conformen són: David Defeis, el vocalista, teclista i compositor de les lletres; Edward Pursino, guitarrista i baixista; i Franch Gilchrist, el bateria.

Dos dels discs que ho defineixen millor, són: *The house of Atreus – Act I* i *The House of Atreus – Act II*. Aquests dos treballs són una perfecta adaptació de l'Orestíada. Aquesta fou escrita per Èsquil vers el 458 a. de la n.e., i tracta sobre la tragèdia dels atrides des del moment que el rei Agamemnon retorna de la guerra de Troia. El caire tràgic i passional, es percep en la cançó "Return of the King", on hi és pal·lès l'ambient profètic de Cassandra, i les causes que indueixen a Clitemnestra a matar al rei:

Return of the King

-Elders:
Return of the Hero, our Conquering King
Agamemnon our Lord, you'll know here in time
If Fortune in War guarantees the will of the Crowd
All is not well there is Evil in your House tonight
-Elektra & Elders:
Beware the Name, Black Stars Fall, Forces

Rising,
time you were gone
-Elders:
The Conqueror of Troy, wields the Power the Gods have
designed
Shedding his Daughter's Red Blood
for one wanton Bride
A Dowry of Death, Artemis waits by your side
Glory too high is a Dangerous Gift from the Gods
-Elektra & Elders:
Beware thy Queen, Black Stars fall, Voices
Rising,
time You were gone
-Klytemnestra & Elders:
Lord of the Desert, we welcome him home
The Lion of Vengeance, the Death of Priam
Fire on the Wind, Fire in the Sky
Reaping Black Harvests of Blood, til the End of the Dawn
-Elektra:
Beware the Queen, Black Stars fall, force is
Rising,
Time We were gone !
-Elders & Elektra:
Lord of the Desert, the Hour's at Hand
The Black Cloak of Evil, the Net of the Damned
Fire on the Wind, Fire in the Sky
Raping the Heart of the Sun, til the End of the... Dawn.

El sentit del mite dins del *metal*, és diferent del sentit que tenia en els primers temps. Al llarg de la història, el seu sentit ha anat variant. Si bé en l'Antiguitat, tenia un caràcter sagrat, el *metal* agafa el mite amb un sentit profà, transcendent el temps històric i viatjant en mons imaginaris. D'aquesta manera, tot i que la substancialitat del *heavy metal* és la pròpia música; és a dir, la sensació que et transmet quan l'escoltes, el missatge que se'n deriva és el d'una evasió al món corromput en el qual estem immersos. Així doncs, és una crítica a l'estat i a la societat.